

## **Streszczenie. Katecheza II. Ks. Wojciech Kućko. Dwa komplementarne stoły mszy świętej: liturgia słowa, liturgia eucharystyczna.**

Liturgia słowa i liturgia eucharystyczna stanowią razem “jeden akt kultu”. Zastawiony dla nas stół eucharystyczny jest równocześnie stołem Słowa Bożego i Ciała Pana (KKK,1346).

Święty Jan Paweł II wiele razy uczył katolików prawdziwej pobożności eucharystycznej. Najważniejszym wydarzeniem każdego dnia była dla niego msza święta, rozumiana jako Sakrament, czyli znak widzialny spotkania z niewidzialną łaską Boga. Dwa stoły, dwie części mszy świętej: liturgia słowa i liturgia eucharystyczna to dwie części wspaniałego spotkania z Bogiem, który chce karmić nasze dusze i ciała. Kościół od wieków zastawia wiernym bogato dwa stoły: stół słowa i stół eucharystyczny. Stół słowa zawiera: zgromadzenie się uczestników, liturgię słowa z czytaniem, homilią i modlitwą powszechną. Stół eucharystyczny zawiera: liturgię eucharystyczną z przygotowaniem chleba i wina, konsekracją w czasie dziękczynienia i komuniją.

Św. Hieronim mówił: “Spożywamy Ciało, pijemy Krew Chrystusa w Eucharystii, ale również w lekturze Pisma Świętego”. Dlatego też Ojcowie Soboru Watykańskiego II bardzo mocno podkreślili, jak ważne jest “szerokie otwarcie skarbca Pisma Świętego” w czasie liturgii słowa we mszy świętej.

Wyczerpujący wykład na temat dwóch stołów przedstawił św. Jan Paweł II w liście apostolskim *Dominicae cenae* o tajemnicy Eucharystii z 1980 r. W kwestii stołu słowa Bożego, papież nakreślił, na czym polegała odnowa soborowa. W wykonaniu tych soborowych zasad otrzymaliśmy nowy zbiór czytań, w których do pewnego stopnia stosowana jest zasada udostępniania całości Ksiąg Świętych. Fakt, że teksty są odczytywane w języku ojczystym, sprawia, że wszyscy mogą w tej części liturgii Mszy Świętej brać udział z pełnym zrozumieniem. Powstały całe zastępy lektorów i kantorów, które z całą gorliwością poświęcają się tej sprawie.

W kwestii stołu chleba Pańskiego Jan Paweł II upominał się o troskę o właściwą odnowę liturgiczną, a przede wszystkim o wiarę w realną obecność Chrystusa w Eucharystii. Istotnym elementem liturgii eucharystycznej jest komunija święta udzielana uczestnikom zgromadzenia liturgicznego. Papież zwraca uwagę na potrzebę częstego przyjmowania Ciała Pańskiego, które jest pomocą w lepszym życiu chrześcijanina. Kolejną kwestią, która wymaga szczególnej uwagi podczas liturgii eucharystycznej, jest sprawa sposobu przyjmowania Komunii Świętej.

Teologiczną interpretację jedności stołu Słowa i stołu Chleba można wywieść z ewangelicznego opowiadania o uczniach wędrujących do Emaus (Łk 24,13-35). Na naszej drodze, pełnej pytań,

niepokojów, nieraz także bolesnych rozczarowań, Boski Wędrowiec nadal przyłącza się do nas i nam towarzyszy, prowadząc nas przez wyjaśnianie Pism do zrozumienia Bożych tajemnic.

Najważniejszym zadaniem wierzących w Chrystusa jest także uczestnictwo w wędrówce z Mistrzem, zasiadanie z Nim do stołu Słowa i stołu Chleba, aby jak najbardziej owocnie i z wiarą czerpać to, czym mogą ich nasycić Jego słowo, ciało i krew. Będzie to możliwe wówczas, gdy liturgia stanie się okazją do czynnego uczestnictwa. Sobór Watykański II określa to uczestnictwo także jako świadome, pełne, pobożne, owocne, łatwe, doskonalsze, wewnętrzne i zewnętrzne oraz pełne zaangażowanie.

Papież Franciszek zauważa, że msza święta nie powinna być traktowana przez wiernych jako spektakl, ale raczej jako zachęta do skupienia i wzniesienia serc w kierunku nieba, ku Bogu.

Skoro obydwie stoły Eucharystii są jednym aktem kultu, warto zapytać, jak wygląda aktywny udział uczestników w tych wydarzeniach, upamiętniających i uobecniających najważniejsze momenty historii zbawienia. Dwa stoły to także zaproszenie do większego zaangażowania osób świeckich w ich "zastawianie" (lektorzy, psalterzyści, kantorzy, czytający wezwanie modlitwy wiernych).

Udział we mszy świętej powinien wiązać się z zadawaniem sobie pytania, w jaki sposób jeszcze bardziej można przyłączyć się do Jezusa Eucharystycznego.